

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1810

Vonnisdatum : 06.09.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE

vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en
Schepenen, met zetel te

burgerlijke partij, gesteld ter zitting van 09.11.2004 tegen beklaagden,
vertegenwoordigd door Mr. _____ loco Mr. _____, advocaat te

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, huisvrouw, geboren _____
_____ wonende te _____
Nederlandse nationaliteit.

2. _____, grondwerker, geboren _____
_____ wonende te _____
Nederlandse nationaliteit.

Verdacht van: te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 04 augustus 1993 tot 01 oktober 2003.

op het onroerend goed gelegen te gekadastraard of geweest zijnde
eigendom van :
i, huisvrouw, geboren
j, wonende te , Nederlandse
nationaliteit,

Ingevolge akte van aankoop dd. 15/02/1990 verleden voor notaris met
standplaats te

- De verbouwing van stallingen en schuur tot woongedeelte, meer bepaald een uitbreiding van het woongedeelte tot een lengte van ca. 17m en diverse interne en externe wijzigingen;
- De verbouwing van een open bergplaats tegen de linker zijgevel tot een leefruimte (veranda), met een oppervlakte van ca. 2,30m op 4,80m, de constructie opgericht zijnde in gevelsteen;
- Een verharding in klinkers en stenen rond gans het gebouw met een gemiddelde breedte van ca. 4m;
- Een reliëf- en vegetatiewijziging door het aanbrengen van drainagebuizen en door de aanleg van een U-vormige vijver met versterkte oevers die rond het gebouw is aangelegd aan de zijkanten en de achterkant met een breedte van ca. 6m;
- Een gastank en een mast met antenne;
- Een afsluiting in groene bekaerdraad met schrikdraad bovenop en groene ijzeren palen rond het ganse perceel en twee pilaren in metselwerk met afsluithekken aan de ingang;
- De stapeling van allerlei bouwmaterialen en bouwafval zoals kasseien, pannen, stenen, hout en puin;
- Een carport met oppervlakte van ca. 11m op 6m en een hoogte van ca. 2,2m, het geheel afgedekt zijnde met geprofileerde staalplaat en met metalen steunen (poutrellen) als ondersteuning van het dak;
- Een schapenstal in geprofileerde staalplaat met een oppervlakte van ca. 8m op 4m en een hoogte van 2m, afgedekt met eternieten golfplaten, waarbij de voorzijde van de stal open is en rondom een omheining in draad geplaatst werd;
- Een ronde tent in tentzeil in gebruik als bergplaats (diameter ca. 7m) voor opslag van materialen en hooi, met rondom een omheining in draad;
- Een grote metalen ton met aan één zijde een opening en dienstig als stalling in kleinvee, met rondom een omheining in draad.

- Een open afdak met een oppervlakte van ca. 11m op 8m en een hoogte van ca. 2,50m, dienstig als opslagruimte voor hout en landbouwmateriaal, met een dakbedekking van plasticen golfplaten, ondersteund door houten palen;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen voornemde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de straffwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Leiden thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 25/11/2004,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 84,81 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , namens de burgerlijke partij;

- Mr. , advocaat te vertegenwoordigt
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies in stand hebben gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan ggek. bij K.B. van 22 maart 1978).

Op 4 augustus 1993 werd vastgesteld dat op de eigendom een aantal bouwwerken werden uitgevoerd, i.w. (stukken 11 en 12)

- het hoofdgebouw werd uitgebreid en de dakconstructies werden verhoogd,
- een muur werd opgetrokken tussen het hoofdgebouw en de vervallen schuur en stallingen.

Op 22 december 1998 werd vastgesteld dat (stuk 31):

- het hoofdgebouw werd verder uitgebreid,
- een verharding in klinkers en stenen met een gemiddelde breedte van 4 meter werd aangebracht omheen het gebouw,
- het reliëf werd gewijzigd door het aanbrengen van drainagebuizen en de aanleg van een vijver,
- een gastank en mast met antenne werden geplaatst,
- rond de eigendom werd een omheining aangebracht,
- allerlei bouwmaterialen en bouwafval werden gestapeld.

Op 11 februari 2003 werd nogmaals vastgesteld dat (stuk 49-50):

- een open carport van 145,2 m² werd opgericht, voorzien van een verharding in kasseien,
- een schapenstal van 32 m² werd opgericht, waarvan ongeveer 7 m werd gebruikt als bergruimte,
- een grote metalen ton werd geplaatst,
- een open afdak met een oppervlakte 88 m² werd opgericht.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste

stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Uit geen enkel objectief gegeven blijkt dat de stedenbouwkundige inspecteur de eigendom van beklaagden zou hebben betreden: de vaststellingen gebeurden aan de buitenzijde van de eigendom.

Beklaagden beroepen zich ten onrechte op het principe 'non bis in idem' en verwijzen naar een in kracht van gewijsde getreden arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 25 juni 1993 waarbij zij werden veroordeeld wegens het ombouwen van een schuur met stallingen tot woongelegenheden en de instandhouding van deze werken.

Het blijkt dat beklaagden de schuur in de oorspronkelijke toestand hebben hersteld en het wederrechtelijk opgerichte bijgebouw hebben afgebroken.

Uit de gedane vaststellingen blijkt evenwel dat beklaagden wijzigingen hebben aangebracht aan het oorspronkelijk hoofdgebouw, waarbij niet alleen het volume werd gewijzigd en vergroot maar tevens de indeling van dit hoofdgebouw op een grondige wijze werd gewijzigd. De appelrechter oordeelde dat de feiten van de tenlastelegging betrekking hebben 'op dat deel van het pand dat dienstig was als "schuur met bijhorende stal" en oorspronkelijk reeds aangebouwd was aan het woongedeelte van het pand'. Het hof was niet gevat 'met eventueel wederrechtelijke werken aan het "woongedeelte" van het pand (zie p. 5).

Beklaagden voeren verder aan dat een gedeelte van de wederrechtelijk opgerichte constructies in agrarisch gebied werden opgericht: ook deze bewering wordt door geen enkel objectief gegeven ondersteund.

Beklaagden hebben integendeel doelbewust een inbreuk geploegd ervan uitgaande dat éénmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zo wel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Beklaagden werden reeds eerder voor dergelijke feiten veroordeeld.

Deze veroordeling heeft hen er niet toe aangezet om voor de thans instandgehouden werken een stedenbouwkundige vergunning te bekomen.

Integendeel ligt het in de bedoeling van beklaagden zich op een permanente wijze te vestigen in een natuurgebied.

Rekening houdend met de houding van beklaagden, dient een voorbeeldige bestraffing te worden opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 19 juni 2003.

Deze vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

1, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

, nr. , 2 april 2004, *R.W.*

Er ligt geen proces-

verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*,

herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

. De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004,

. De hersteltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

6.

De eis van de burgerlijke partij is ontvankelijk en gegrond en wordt door beklaagden overigens cijfermatig niet betwist.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,44,45,65

Burgerlijk wetboek art. 1382

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 64.68 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidige vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,68 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het afbreken van alle constructies gelegen op het perceel (inclusief de verwijdering van de bodemplaten, afsluitingen en verhardingen), het dempen van de vijver met teelaarde en de verwijdering van het opgeslagen bouwmetaal en bouwpuin en het af te voeren naar een erkende stortplaats en dit alles onder verbod van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar

op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

En rechtdoende op burgerlijk gebied:

VERKLAART de eis van de burgerlijke partij ontvaankelijk en volledig gegrond.

VEROORDEELT
om te betalen aan een provisie van 1 euro.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DEFTIENDE KAMER**,
6 september 2005, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
 , Substituut Procureur des Konings,
 , Afgevaardigd Adjunct-griffier.